రాధిక ప్రియుడు

మిస్ కె. మధుబాల

అడ్యార్ గేటు హోటల్లో అతడు గది తీసుకున్నాడు.

మేనేజర్ స్వయంగా వచ్చి అతడిని రూమ్ నంబరు 30 కి తీసుకు వెళ్ళాడు.

“గవర్రాజుగారూ, మా హోటల్లో మీకు అన్ని సౌకర్యాలూ లభిస్తాయి. ఏమైనా లోటుపాట్లుంటే నాతో ఫోన్‌లో చెప్పండి” అన్నాడు మేనేజర్.

గవర్రాజు నవ్వుతూ మేనేజర్ వంక చూశాడు.

“నీదాకా రావలసిన అవసరం వుండదు. నాకు కావలసింది నా కెప్పుడూ దొరుకుతుంది!” అన్నాడు గవర్రాజు సగర్వంగా.

తెల్లటి మీసాలు, తెల్లబడిన కనుబొమ్మలు, బుర్ర పై భాగంలో గుండ్రటి బట్టతల, కిందకు వేళ్ళాడుతున్న తెల్లటి వెంట్రుకలు, గవర్రాజును చూడగానే అతడిలో యేదో హోదా గోచరిస్తుంది.

60 ఏళ్ళ గవర్రాజు కోటీశ్వరుడు. అతనికి యిన్నో

కంపెనీలు వున్నాయి.

అతని వద్ద సెలవు తీసుకుని హోటల్ మేనేజర్ వెళ్ళి పోయాడు.

నవ్రాజు బటన్ నొక్కాడు. హోటల్ బేరర్ గదిలో కొచ్చాడు.

"డింపుల్ స్కాచ్ విస్కీ, సోడా పట్రా!" అన్నాడు నవ్రాజు.

బేరర్ వెళ్ళిపోయాడు. నవ్రాజు టైమ్ చూశాడు. ఐదు కావస్తోంది.

కాస్సేపట్లో బేరర్ వచ్చాడు. సోఫా ముందున్న చిన్న బల్లమీద విస్కీ బాటిల్నీ, గ్లాసులనూ పెట్టాడు. సోడాబుడ్లు కింద వుంచాడు.

"గ్లాసులో ఒక బడా పెగ్ పోసి, పైదాకా సోడా పొయ్యి" అన్నాడు నవ్రాజు.

అతడు చెప్పినట్లే చేశాడు బేరర్.

"ఐస్ క్యూబ్స్."

గదిలో వున్న రిఫ్రిజిరేటర్లోంచి ఐస్ క్యూబ్స్ తెచ్చి గ్లాసులో పడేశాడు.

"నీ పేరు?"

"ఆనందం, సార్."

"టు యువర్ హెల్తు!" అని నవ్రాజు తాగడం ప్రారంభించాడు.

"నేను వెళ్ళనా సార్?"

"వెళ్ళు!" అన్నాడతను.

నవ్రాజు ఆలోచిస్తూ విస్కీ సేవిస్తున్నాడు. హైదరాబాద్ నుంచి అతడు ప్లేన్లో మద్రాసుకు వచ్చాడు. మద్రాసులో తను చేయవలసినవి యెన్నో పనులున్నాయి.

డబ్బుమీదకు అతడి ఆలోచనలు వెళ్ళాయి. ఎంత డబ్బున్నా మనిషికి యింకా డబ్బు కావాలి! ఈ డబ్బు చాలు, నా కొద్దు అనే మనిషి యీ లోకంలో వుండడు!

తలుపు బయట యేదో చప్పుడయింది.

"కమిన్!" అన్నాడు గవర్రాజు.

తలుపును తోసి ఒక యువతి నవ్వుతూ లోపలకు చూసింది.

"క్షమించండి. ఇది నా గదనుకొని పొరబడ్డాను. నాది పక్కగది!" అందామె.

"ప్లీజ్ కమిన్" అన్నాడతను.

ఆమె లోపలకు వచ్చింది. ఆమెవైపు అతడాశ్చర్యంగా చూశాడు. ఆమె అందాన్ని కవులు కూడా వర్ణించలేరు. మెళ్ళో చాలా ఖరీదైన నగలు, వజ్రాల కమ్మలు కనిపిస్తున్నాయి. ధనవంతురాల్లా వుంది.

"కూర్చో! నా పేరు ఎం. జి. రాజు" అన్నాడతను.

"ఐ యామ్ మిస్ కుసుమ" అందామె.

"నీ నాన్నగారు బిజినెస్‌లో వున్నారనుకుంటాను...."

ఆమె తీయగా నవ్వింది.

"నేను బిజినెస్‌లో వున్నాను" అందామె.

"నువ్వు చేసే బిజినెస్ యేమిటి?"

ఆమె టైం చూసింది. తటాలున సోఫాలోంచి లేచింది.

"నన్ను క్షమించండి. ఒక ఫ్రెండ్ వస్తాడు. నేను నా గదికి వెళ్ళాలి. యూ ఆర్ ఆల్వేస్ వెల్‌కమ్ టు మై రూమ్!" అందామె.

"పక్క గదేగా, వస్తాను" అన్నాడతను.

ఆమె వయ్యారంగా నడుస్తూ వెళ్ళిపోయింది. ఆమె కట్టిన పట్టుచీర, ధరించిన నగలు, వాటి విలువ అంచనా వేస్తూ విస్కీ గ్లాసును అందుకున్నాడతను.

2

ఏర్ కండిషండ్ డైనింగ్ హాల్లో ఫ్లోరసెంట్ లైట్లు వెల్గుతున్నాయి. గవర్రాజు ఒంటరిగా ఒక కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

అతిడి టేబుల్ పక్కనుంచి ఆమె వెళ్తోంది. ఆమె వైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"నీతో స్నేహితులు లేకపోతే నువ్వు యిక్కడే కూర్చోవచ్చు" అన్నాడతను.

"ఐ విల్ బి డిలైటెడ్" అందామె.

ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చుంది. బేరర్ వచ్చాడు. మెనుకార్డు చూసి ఆమె ఆర్డరిచ్చింది.

"మరేమైనా మీకు కావలిస్తే చెప్పండి" అందామె.

"నువ్వు సరిగ్గా ఆర్డరిచ్చావు" అన్నాడు గవర్రాజు.

బేరర్ వెళ్ళిపోయాడు. హాల్లో వందమంది పైన డిన్నర్ సేవిస్తున్నారు.

"నీ బిజినస్ గురించి చెప్పలేదు" గవర్రాజు ఆమెకు జ్ఞాపకం చేశాడు.

"అదంతా యిక్కడ చెప్పలేను."

"దగ్గరలో ఎవ్వరూ లేరు!"

"తర్వాత చెప్తాను" అందామె.

"నీదే వూరు?"

"బొంబే."

బేరర్ పదార్థాలు తెచ్చి టేబుల్ మీద పెట్టాడు. ఇద్దరూ తినడం ప్రారంభించారు. గవర్రాజు బాగా విస్కీ

సేవించి వుంటాడని ఆమె గ్రహించింది. అతడు నిషాలో వున్నట్లు ఆమె కనిపెట్టింది.

"మీ బిజినెస్ గురించి చెప్పండి" అందామె.

"ఈ ప్రాంతంలో ఎమ్.జి. రాజు పేరు తెలియని వాళ్ళుండరు. ఆంధ్రాలో నాకు షుగర్ మిల్స్, సిమెంట్ ఫ్యాక్టరీలు వున్నాయి. కోటీశ్వరుల లిస్టులో నా పేరు యెప్పుడో యెక్కింది" అన్నాడతను.

"కోటీశ్వరుడితో డిన్నర్ సేవిస్తున్నందుకు నేను సంతోషించాలి" అందామె.

"నీ అంత అందమైన యువతి నా ఎదురుగా కూర్చున్నందుకు నేను సంబరపడుతున్నాను" అన్నాడతను.

డిన్నర్ ముగిసింది. ఇద్దరూ డైనింగ్ హాల్లోంచి బయటకు నడిచారు. నడవమ్మట నడుస్తున్నారు.

"బిల్ విషయం మర్చిపోయాను" అన్నాడు గవ్రాజు.

"డోంట్ బాదర్, నా అకౌంటులో వేయమని మొదటే చెప్పాను" అందామె.

30 గదిముందు అతడు ఆగాడు.

"రండి, నా గదికి వెళ్దాం" అందామె.

"పద" అన్నాడతను.

31 గది తాళం చెవిని ఆమె తిప్పింది. తలుపునుతోసి లోపలకు నడిచింది.

"ప్లీజ్, కమిన్!" అందామె.

గవ్రాజు లోపలకు వెళ్ళాడు. సోఫాలో కూర్చున్నాడు. సోఫాముందున్న టీపాయి మీద నోట్లకట్టలున్నాయి. కుడివైపునున్న మంచంమీద నోట్లకట్టలున్నాయి. అన్నీ నూరురూపాయిలనోట్లు.

ఎక్కడబడ్తే అక్కడ నోట్లకట్టలు పడుండడం అతడికి ఆశ్చర్యంగా అగుపించింది.

"పక్కగదికూడా నాదే" అందామె.

"ఆ గదిలో ఎవరుంటారు?"

"ఈ గదిలోంచి ఆ గదిలోకి వెళ్ళొచ్చు. ఆ గదిని నా బిజినెస్‌కి వుపయోగపడ్తుంది."

"నీ బిజినెస్ ఏమిటి?" అడిగాడతను మళ్ళా.

కుసుమ విచిత్రంగా నవ్వింది.

"మీలా నాకు ఫ్యాక్టరీలు లేవు. మిల్సు లేవు."

"అయితే యింత డబ్బు నీకెలా వస్తోంది?"

"కొన్ని కిటుకులు తెల్సుకుంటే ఎంత డబ్బైనా మన చేతుల్లో వుంటుంది."

"ఆ కిటుకులను గురించి చెప్తే వింటాను" అన్నాడు గవ్రాజు.

"ఎవ్వరితోటీ చెప్పనంటే, చెప్పనని హామీ యిస్తే మీకంతా విన్నవిస్తాను."

"నేనెవ్వరికీ చెప్పను" అన్నాడతను.

"నాతో రండి" అంది కుసుమ.

తలుపు తెర్చి పక్కగదిలోకి తీసుకువెళ్ళింది. ఆ గదిలో ఎవ్వరూ లేరు. ఒక గోడనుంచి మరో గోడకు తాళ్ళు కట్టబడి వున్నాయి. తాళ్ళమీద తడిగా వున్న నూరు రూపాయిల నోట్లు వేళ్ళాడుతున్నాయి. పైన ఫాన్ తిరుగుతోంది. గాలికి కిందపడకుండా ప్రతి నోట్‌కీ క్లిప్ పెట్టబడి వుంది.

"ఈ నోట్లు ఎందుకు తడిసిపోయాయి?"

"ఒక ద్రవంలో ముంచి వాటిని ఆరేశాను. ఆరేక కట్టకట్టేయొచ్చు" అందామె.

"ఈ నోట్లు ఎలా వచ్చాయి?"

టైప్ మిషన్ లాంటి యంత్రం వైపు ఆమె చూపించింది.

"ఇది పోర్టబుల్ ప్రింటింగ్ యూనిట్. జపాన్‌లో తయారైంది. లోపల నూరు రూపాయిల నోటు షీట్లు వున్నాయి. ఈ బటన్ నొక్కితే ముద్రించబడిన నోట్లు బయటకు వస్తాయి. వాటిని ద్రవంలో ముంచి యిలా ఎండ బెట్టాలి" అందామె.

"ఇవన్నీ నకిలీ నోట్లా?"

ఆమె తలాడించింది.

"కాని ఎవ్వరూ నకిలీ అని తెల్సుకోలేరు." అందామె.

"ఇదంతా నువ్వు ఒంటరిగా చేస్తున్నావా?"

"నాతో పార్టనర్ వున్నాడు. అతడి సమర్థతవలనే నోట్లు యింత బాగా ముద్రించబడుతున్నాయి."

"ఎవరతను?"

"ప్రభుత్వం సెక్యూరిటీ ప్రెస్‌లో ఒకప్పుడు అతడు పనిచేసేవాడు. నోట్లను ముద్రించడమే అతడి పని. అతడికి రావలసిన ప్రమోషన్ రాలేదు. విసుగొత్తి అతడు రిజైన్ చేసేశాడు. కక్షతో అతడు ఈ నోట్లను ముద్రించడంలో నాకు సహాయపడుతున్నాడు" అందామె.

"ఈ మిషన్ మీద గంటకు యెన్ని నోట్లు ముద్రించ వచ్చు?"

"గంటకు వెయ్యినోట్లు ముద్రించవచ్చు" అందామె.

గవర్రాజు మెదడులో లెక్కలు రేసుగుర్రాల్లా పరు గెత్తాయి. గంటకు లక్ష! ఇరవై నాలుగ్గంటలు మిషన్ నడిస్తే 24 లక్షలు. నాలుగు రోజులు దాటి, మరో నాలు గ్గంటలు మిషన్ని నడిపితే కోటిరూపాయలు!

గవర్రాజు సిగరెట్ వెలిగించబోయాడు.

"ప్లీజ్, ఈ గదిలో కాల్చొద్దు. డేంజరస్" అందామె.

అతడు సిగరెట్‌ను కేసులో దాచేశాడు.

ఒక తాడుమీదున్న రెండు నోట్లను అతడు తీసుకున్నాడు. వాటిని ముట్టుకు చూసిందామె.

"ఆరిపోయాయి" అందామె.

"వీటిని నేను వుంచుకుంటాను" అన్నాడతను.

"వుంచుకోండి."

జేబులోంచి రెండువందరూపాయిల నోట్లనుతీసి అతడామె కిచ్చాడు.

"థాంక్స్. మీరు నాకిచ్చిన హామీ మర్చిపోకండి. ఆ చిన్న యంత్రం మూలంగా నేనూ, నా పార్ట్నరూ చెరో ఐదుకోట్లు గడించేశాం."

గవర్రాజు తృప్తిపడ్డాడు.

"ఈ నోట్లు నాకు యే రేటున అమ్ముతారు?"

"మొదట్లో అమ్మాలనుకున్నాం. ఇప్పుడా అవసరం లేదు. బాంకివాళ్ళు యీ నోట్లను సందేహించకుండా తీసుకుంటున్నారు" అందామె.

తన చేతిలో వున్న నోట్లను అతడు మరోసారి పరీక్షించాడు.

"అసలు నోట్లలా ముద్రించబడ్డాయి" అన్నాడతను.

"అదంతా ఆ మిషన్ ప్రభావం. మిషన్‌లో నా పార్ట్నర్ తయారుచేసిన ప్లేట్లు వున్నాయి" అందామె.

అతడామె వంక నవ్వుతూ చూశాడు.

"రేపు రాత్రి యిదే టైములో నిన్ను కలుసుకుంటాను" అన్నాడు గవర్రాజు.

"వెల్‌కమ్" అందామె.

3

మర్నాడు గవర్రాజు చాలా బిజీగా వున్నాడు.

బెల్ నొక్కాడు. బేరర్ రాగానే తన జేబులోని నకిలీ వందరూపాయిల నోటు యిచ్చి ఒక గోల్డ్‌ఫ్లేక్ కింగ్స్ పాకెట్ తెమ్మన్నాడు.

బేరర్ నోటును తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు. కాసేపట్లో తిరిగి వచ్చాడు. ఒక పాకెట్‌ను అతడికిచ్చి, తతిమ్మా డబ్బంతా యిచ్చాడు.

నకిలీ నోటు వెంటనే చెల్లిపోయింది. ఆమె చెప్పినది నిజమే!

పది దాటాక అతడు మరో నోటును బ్యాంకికి పంపాడు, హోటల్ గుమస్తా ద్వారా.

"ఈ నోటు మా హోటల్‌కి వచ్చింది. తీసుకోవచ్చా?" అడిగాడు గుమస్తా.

బ్యాంకి ఆఫీసర్ నవ్వాడు.

"ఈ నోటు తీసుకోడానికి నువ్వు సంశయిస్తే నువ్వు హోటల్ మూసేయాలి. ప్రభుత్వం నోట్లన్నీ యిలాగే వుంటాయి" అన్నాడతను.

వెనక్కి తిరిగొచ్చి అదంతా హోటల్ గుమస్తా గవర్రాజుకు చెప్పాడు.

గవర్రాజు ఆనందంగా సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగ వదుల్తూ ఆలోచించసాగాడు. ఆ మిషన్ తను కొనాలి. ఏ నూరుకోట్లో ముద్రించి తను అందరికంటె ధనవంతుడు కావాలి!

ఆమె అమ్ముతుందో లేదో! అవసరంతే ఆమెను భయపెట్టాలి! తనకు డబ్బు కావాలి!

రాత్రి పదింటికి గవర్రాజు ఆమె గదికి వెళ్ళాడు.

నడకలో ఎవ్వరూ లేరు. మెల్లిగా తలుపుమీద తట్టాడు.

ఆమె తలుపు తెర్చింది. లోపలకు వెళ్ళి అతను సోఫాలో కూర్చున్నాడు. తలుపు మూసి ఆమె లాక్ చేసింది.

"చెప్పండి" అందామె నవ్వుతూ.

"ఆ మిషన్ జపాన్‌లో దొరుకుతుందా?"

ఆమె నవ్వింది.

"నా పార్ట్నర్ జపాన్ వెళ్ళి ఆ మిషన్ చేయించాడు. అటువంటి మిషన్ యీ లోకంలో ఒక్కటే వుంది.

ఆమెవంక సూటిగా చూశాడతను.

"అది నాకు అమ్ము" అన్నాడతను.

"సారీ" అందామె.

అతడు స్కాచ్ విస్కీ బాగా సేవించి డిన్నర్ పూర్తి చేశాడు.

"కుసుమా, నేను తల్చుకుంటే నీ బిజినస్ నాశనమవుతుంది" బెదిరించాడతను.

"ప్లీజ్ అటువంటిదేదీ చెయ్యకండి. మీరు హామీ యిచ్చారు. మర్చిపోకండి!" అందామె.

"ఆ మిషన్ నా కమ్మెయి. నీ గురించి ఎక్కడా చెప్పను" అన్నాడతను.

"ఆ మిషన్ పోతే నాకు బతకడానికి ఆధారం వుండదు. మీరు 50 లక్షలు యిస్తే ఆ మిషన్ యిచ్చేస్తాను" అందామె.

"ఎక్కువ అడుగుతున్నావు!"

"రెండు రోజుల్లో మీరా డబ్బు ముద్రించుకోవచ్చు" అందామె.

"ఆ డబ్బు నీకెలా కావాలి?"

"రొక్కంగా" అందామె.

"రేపు రాత్రి యిదే టైముకు నేను వస్తాను. రొక్కంతో" అన్నాడు గవర్రాజు.

"రండి" అందామె.

"మిషన్ని పాక్ చేసి వుంచు. నేను హైద్రాబాద్ కు పట్టుకుపోతాను. నాకక్కడ చాలా పెద్ద భవనం వుంది" అన్నాడతను.

"పాకింగ్ మీరే చేసుకోవాలి" అందామె.

"రేపు మాట్లాడుదాం" అన్నాడతను.

తలుపుదాకా వెళ్ళి ఆమె అతడికి సెండాఫ్ ఇచ్చింది.

"ఇవాళ రాత్రి నాకు నిద్రపట్టదు. ఆ మిషన్ గురించే ఆలోచిస్తూ వుంటాను" అన్నాడతను.

"ఇటు పైన నాకు యే బెంగా వుండదు. నేను ముద్రించిన డబ్బుతో, మీరిచ్చే డబ్బుతో హాయిగా యెక్కడో జీవించవచ్చు" అందామె.

తూలుతూ గవర్రాజు తన గదికి చేరుకున్నాడు. తన యింటికి ఎస్.టి.డి. కాల్ చేశాడు. అటువైపున అతడి మూడో భార్య రిసీవర్ ఎత్తింది.

"గవర్రాజు!" అన్నాడతను.

"చెప్పండి" అంది భార్య.

"యాభై లక్షలు రొక్కంగా యిచ్చి రేపటి విమానంలో మూర్తిని ఇక్కడకు పంపించు. చాలా అర్జంట్" అన్నాడతను.

"పంపిస్తాను" అందామె.

"నువ్వేలా వున్నావు?"

"మీ రాకకోసం ఎదురుచూస్తున్నాను" అందామె.

"వస్తాను తొందరగా" అని రిసీవర్ పెట్టేశాడతను.

4

మర్నాడు రాత్రి గవర్రాజు ఆమెను కల్సుకున్నాడు. పెద్ద లెదర్ బాగ్ ను ఆమెముందు పెట్టాడు.

"యాభై లక్షలు!" అన్నాడతను విజయవంతంగా.

జిప్పర్ తెర్చి ఆమె నోట్లకట్టలవైపు చూసింది. జిప్పర్ని మూసేసింది.

"ఆ మిషన్ని యెలా ఆపరేట్ చెయ్యాలో నాకు క్షుణ్ణంగా చెప్పాలి" అన్నాడతను.

"మీకు అంతా చెప్తాను. కొన్ని నోట్లు ప్రింటుచేసి చూపిస్తాను. మీకు ఏ సమస్యా వుండదు. హైదరాబాద్ వెళ్ళాక మీరే స్వయంగా ముద్రించవచ్చు" అందామె.

"అదే నాకు కావాలి" అన్నాడతను.

"రేపు పొద్దుట పదింటికి మనం కల్సుకుందాం. అప్పుడు అంతా మీకు నేర్పుతాను" అందామె.

"అలాగే చేద్దాం. వెళ్ళనా?"

"నాకోసం ఒక ఫ్రెండు రాబోతున్నాడు."

ఆమెకు గుడ్ నైట్ చెప్పి గవర్రాజు తన గదికి వెళ్ళిపోయాడు.

హైదరాబాద్ నుంచి ప్లేన్ లో డబ్బు తెచ్చిన మూర్తి గదిలో వున్నాడు. గవర్రాజు సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

"మూర్తీ, డిన్నర్ గదికి తెప్పించు యిద్దరికి!"

"మరెవరేనా వస్తారా సార్?" అడిగాడు మూర్తి.

"నువ్వూ, నేనూ కలిస్తే యిద్దరం అవుతాంగా!" అన్నాడు గవర్రాజు.

"అవును, సార్" అన్నాడు మూర్తి.

"మొదట స్కాచ్ విస్కీ ఒక పెగ్ పోసి తర్వాత డిన్నర్ తెమ్మను" అన్నాడు గవర్రాజు.

గ్లాసులో విస్కీపోసి, ఐస్ క్యూబ్స్ వేసి, సోడా కలిపి మూర్తి అతడిముందు పెట్టాడు.

"ఇవాళ జాగారం చేద్దాం" అన్నాడతను.

"ఇవాళ శివరాత్రి కాదు, సార్."

"ఇవాళ గవర్రాజు రాత్రి!" అన్నాడతను గంభీరంగా నవ్వుతూ.

మూర్తి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. టెలిఫోన్ మ్రోగింది.

"ట్రంకాల్ ఫ్రమ్ మారీషస్ సార్" అంది హోటల్ ఆపరేటర్.

"కనెక్ట్ మి!" అన్నాడతను.

కాసేపట్లో కనెక్షన్ వచ్చింది.

"ఎమ్. జి. రాజుగారా?" అందో పురుష కంఠం అటువైపునుంచి.

"యస్, ఎమ్.జి. రాజునే" అన్నాడతను.

"నేను జగనాథ్ ని, సార్" అన్నాడతను.

"హలో, ఎలా వున్నావు?"

"క్షేమంగా వున్నాను. మా ప్రభుత్వానికి మీతో చిన్న సహాయం చెయ్యాలి!"

"చెప్పు!"

"ఇండియన్ కరెన్సీలో మా ప్రభుత్వానికి పది కోట్లు అప్పు కావాలి" అన్నాడు జగన్నాథ్.

"ఉష్, అంతేనా!" అన్నాడు గవర్రాజు, తనకొన్న మిషన్ని గురించి ఆలోచిస్తూ.

"అక్కడి బ్రోకర్స్ తో మాట్లాడి ఆ అప్పు మాకు వచ్చేటట్లు మీరు చూడాలి. పదికోట్లూ యిండియన్ కరెన్సీలో యిస్తే చాలు. మా దేశం ఆ డబ్బును

ఇండియాలోనే ఖర్చుపెడ్తుంది. కొన్ని మిషన్లు మేం కొనాలి" అన్నాడతను.

"ఎంతకాలంలో మీకు పదికోట్లు కావాలి?"

"రెండు నెలల్లోపల."

"ఆ మాత్రం దానికి బ్రోకర్లు ఎందుకు? మీ ప్రభుత్వానికి నేనే పదికోట్లు అప్పుగా యిస్తాను" అన్నాడు గజరాజు.

"అది మీరుచేస్తే మా ప్రభుత్వం మిమ్మల్ని పూజిస్తుంది. మారీషస్ ప్రధానమంత్రి మీకు స్పెషల్ రిసెప్షన్ యిస్తారు పోర్టు లూయీలో" అన్నాడు జగన్నాథ్.

"మిస్టర్ జగన్నాథ్, రెండు నెలల లోపల పదికోట్లు నా దగ్గర రెడీగా మీ కోసం వుంటుందని మీ ప్రధానమంత్రితో చెప్పు! నాకు కావలసింది పన్నెండు పర్సంట్ వడ్డీ!"

"వడ్డీ యిస్తారు సార్. మా ప్రధానమంత్రితో చెప్తాను. అవసరమైతే మీరు యిక్కడకు రావచ్చు."

"మీ ప్రధానమంత్రి యెప్పుడు రమ్మన్నా వస్తాను" అన్నాడు గజరాజు.

"ఆయనతో అంతా మాట్లాడి మీకు నేను మళ్ళా ఫోన్ చేస్తాను. గుడ్ నైట్ సార్!" అన్నాడు జగన్నాథ్.

5

తను చెప్పిన ప్రకారం పదింటికి గజరాజు 31-వ నంబరు గదిముందుకు నడిచి, తలుపును తట్టాడు. ఏ జవాబూ లేదు.

గట్టిగా నాలుగుసార్లు తట్టాడు. ఎవ్వరూ పల్కలేదు. విసుగెత్తి తన గదికి వెళ్ళి టెలిఫోన్ రిసీవర్ని యెత్తాడు.

"హలో!" అందొక యువతి, రిసెప్షన్ కౌంటరు నుంచి.

"రూమ్ నంబరు 31 కి కనెక్షన్ యియ్యి" అన్నాడతను.

"ఆ గదిలో యెవ్వరూ లేరు, సార్!" అందామె.

"రూమ్ నంబరు 31 లో వుండే కుసుమ ఏమైంది?"

"నిన్న రాత్రి పదకొండింటికి ఆమె గది ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోయింది సార్!"

అతడు క్షణకాలం ఆలోచించాడు.

"హలో! 31, 32 నంబరు గదులు నేను తీసుకుంటాను. గది తాళంచెవి నాకు పంపండి" అన్నాడు గజరాజు.

"పంపుతాను సార్!" అందామె.

కాన్సేపట్లో బేరర్ ఒక తాళంచెవిని తెచ్చి అతడికిచ్చాడు.

గజరాజు 3-వ నంబరు గదితలుపు తెర్చి లోపలకు వెళ్ళాడు. 31-వ గది నుంచి తలుపు తెర్చుకుని 32-వ నంబరు గదిలోకి వెళ్ళాడు. గోడలకు కట్టిన తాళ్ళు మాయమయ్యాయి. తను చూసిన మిషన్ టేబుల్ మీద వుంది.

గజరాజు మిషన్ బటన్ నొక్కాడు. ఏమీ కదలలేదు. రెండు మూడుసార్లు బటన్ని నొక్కి చూశాడు. ఏ విధంగానూ వుపయోగపడలేదు.

మిషన్ని యెలా నడపాలో ఆమె తనకు చెప్తానంది. ఏదీ చెప్పకుండానే ఆమె మాయమైంది. గజరాజు కోపంగా మిషన్ వైపు చూశాడు.

తన్ని మోసంచేసి పారిపోలేదు. అతడు తన గదికి నడి

చాడు. డైరక్టరీలో ఒక నంబరు చూశాడు. రిసీవర్ యెత్తి ఆ నంబరుకు ఫోన్ చేశాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్ రామన్ హియర్" అందో కంఠం.

"మీరు వెంటనే 31-వ నంబరుకి వచ్చి చూడండి. కుసుమ అనే యువతి నకిలీ నోట్లను 32-వ గదిలో ముద్రిస్తోంది" అన్నాడతను.

"మీ రెవరు?"

"నేను ఎమ్. జి. రాజుని. నాకు అనుమానం వచ్చి మీకు ఫోన్ చేస్తున్నాను" అన్నాడతను.

"చాలా థాంక్స్ రాజుగారూ! వెంటనే వస్తున్నాం" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ రామన్‌తో గవర్రాజు 32-వ నంబరు గదిలోకి వెళ్ళాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ రామన్ అక్కడున్న మిషన్ వైపు చూశాడు.

"ఈ మిషన్ మీద ఆమె నకిలీ నోట్లు యెలా ముద్రించింది?" అడిగాడతను.

"ఆ నోట్లను నాకు అమ్మడానికి ప్రయత్నించింది" అన్నాడు గవర్రాజు.

"రాజుగారూ, ఇంపాసిబుల్. ఇది పాతబడిన టైపు రైటర్. నకిలీ నోట్లు దీనితో ముద్రించలేరు. మీరు పొరబడ్డారు" అన్నాడు రామన్.

అదే మిషన్ కోసం తను యాభై లక్షలు యిచ్చినట్లు అతడు చెప్పలేకపోయాడు.

"ఆమె ముద్రించిన నోటు ఒకటి నా దగ్గర వుంది" అన్నాడు గవర్రాజు.

"ఇవ్వండి, చూస్తాను" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

తన జేబులో వున్న నూరురూపాయల నోటును గజ్రాజా ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి యిచ్చాడు.

నోటు వంక యిన్‌స్పెక్టర్ రామన్ పరీక్షగా చూశాడు.

"ఇది నకిలీనోటు కాదు. మన ప్రభుత్వం ముద్రించిన నోటు" అన్నాడతను.

కాస్సేపు గజ్రాజా నోటమ్మట మాట పెగల్లేదు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్, నేను పొరబడి వుండొచ్చు. ఐ యామ్ వెరీ సారీ!" అన్నాడు గజ్రాజా.

కాన్‌స్టేబుల్స్‌తో సహా ఇన్‌స్పెక్టర్ రామన్ వెళ్ళిపోయాడు. గజ్రాజా విచారవదనంతో తన గదికి చేరుకున్నాడు.

"స్కాచ్ విస్కీ యివ్వనా?" అన్నాడు మూర్తి.

"వద్దు! అది తాగడంవల్లనే ఆమె నన్ను యింతగా ఫూల్ చేయగల్గింది" అన్నాడు గజ్రాజా.

"ఎవరు సార్?" అన్నాడు మూర్తి.

"నన్ను ఎవ్వరూ మోసగించలేరు. పోయి నీ పని చూసుకో!" అన్నాడు గజ్రాజా.

6

గేటు దాటి టాక్సీ కాంపౌండ్‌లో ఆగింది. ఆమె కిందకు దిగింది.

పోర్టికోలో ఉన్న నౌఖరు ఆమెకు నమస్కరించాడు.

"సరస్వతీదేవిగారున్నారా?" అడిగిందామె.

"హాల్లో వున్నారు, వెళ్ళండమ్మా," అన్నాడు నౌఖరు.

ఆమె హాల్లోకి నడిచింది. పెద్ద హాలు. పెద్ద సోఫాలో

కూర్చున్న యాభై యేళ్ళ స్త్రీ ఆమెవంక పరిశీలనగా చూసింది.

"ఎవరు నువ్వు?" అడిగింది సరస్వతీదేవి.

ఆమె తీయగా నవ్వింది.

"నా పేరు కుసుమ. అమెరికా వెళ్ళాక నా పేరు పద్మగా మారింది. న్యూయార్కు నుంచి వస్తున్నాను" అందామె.

"న్యూయార్కులో నా చెల్లెలు కూతురుంది, సరళ" అందామె.

"మీ గురించి సరళ చెప్పడంవల నే యిలా వచ్చాను" అందామె.

"సరళ ఎలా వుంది?"

"ఆమె, భర్త సుఖంగా వున్నారు. ఈ డిశంబరులో ఆమె ఇండియాకు వస్తుంది. మిమ్మల్ని అందర్నీ చూడాలని ఆమె కెంతగానో వుంది"

"చెల్లెలు కూతురైనా సరళ నా దగ్గరే పెరిగింది."

హేండ్ బాగ్ లోంచి ఒక కూలింగ్ గ్లాసెస్ తీసి ఆమె సరస్వతీదేవి కిచ్చింది.

"ఈ గ్లాసెస్‌ను మీ కివ్వమంది సరళ."

ఆత్రంగా సరస్వతీదేవి గ్లాసెస్‌ను అందుకుంది.

పెట్టుకు చూసింది. నీలం రంగులో లోకం విచిత్రంగా కనిపిస్తోంది.

"నువ్వు యిక్కడ భోజనం చేయాలి" అంది సరస్వతీదేవి.

పద్మ నవ్వింది.

"నే నీ దేశంలో వుండేది నెలరోజులు. ఎందరినో చూడాలి. ఇంకా అమ్మనీ నాన్ననీ చూడలేదు. వాళ్ళు

విజయవాడలో వున్నారు. భోజనం వద్దు. కాఫీ తాగి వచ్చాను" అందామె.

"అమెరికా నుంచి వచ్చినవాళ్ళ మనస్సు యెప్పుడూ టైంమీదే వుంటుంది. సరళ ఇలా వచ్చి గంట కూర్చొని వెళ్ళిపోయేది" అందామె.

"అమెరికాలో జీవితాలు టైం ప్రకారం సాగుతాయి" అంది పద్మ.

సరస్వతీదేవి వంటామెను పిల్చింది.

"ఇడ్లీ ఆమె కియ్యి. తర్వాత కాఫీ" అందామె.

ఇడ్లీ తిని ఆమె కాఫీ తాగింది.

"పద, యిల్లు చూపిస్తాను" అని సరస్వతీదేవి లేచింది.

కుసుమ పురఫ్ పద్మ ఆమెతో పైకి వెళ్ళింది. ఆమె అంతా గమనిస్తోంది. యాభై యేళ్ళు వచ్చినా సరస్వతీదేవి బలంగా, ఆరోగ్యంగా వుంది.

విశాలమైన పడగ్గదిలోకి వాళ్ళు నడిచారు. గదిలో రెండు గాడ్రెజ్ బీరువాలు వున్నాయి. ఒక బీరువాను ఆమె తెర్చింది. తళతళ మెరుస్తూన్న నగలు కనిపించాయి. ఒక స్విచ్‌ను ఆమె ఆఫ్ చేసింది.

"ఇవి నా నగలు. నా భర్త జమీందారు," అందామె.

"సరళ చెప్పింది, మీ దగ్గర చాలా ఖరీదయిన, అందమైన నగలు వున్నాయి, వీలైతే చూడ ంది. చూసే అవకాశాన్ని మీరే కల్పించారు" అంది పద్మ.

"నా భర్త ప్లేను యాక్సిడెంట్‌లో మరణించారు. ఆయన ప్లేను అట్లాంటిక్ సముద్రంలో కూలిపోయింది. శవాన్ని సముద్రంలోని షార్కులు తినేశాయి. ఆయన

శవాన్ని దహనంచేసే అదృష్టం కూడా మాకు లేక పోయింది."

"వెరీ ట్రాజిక్!" అంది పద్మ.

సరస్వతీదేవి కొంచెంసేపు మాట్లాడలేదు.

"ఈ యింట్లో మీరు ఒక్కరే వుంటున్నారా?"

"నేనూ, నా నౌఖర్లూ. నాకు పిల్లలు లేరు."

అమాంతంగా పద్మ ఆమెను కౌగలించుకుంది.

"మీరు చాలా గొప్పవారు. మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకో కుండా జీవిస్తున్నారు. మీ అంత ఆస్తి వున్నవాళ్ళు అమెరికాలో మళ్ళీ మళ్ళీ పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుంటారు" అంది పద్మ.

"ఇది భారతదేశం. అనసూయ, సుమతి, సావిత్రి లాంటి మహాపతివ్రతలు యిక్కడే పుట్టారు" అంది సరస్వతీదేవి.

నగల బీరువాని మూసేముందు ఆమె ఒక స్విచ్‌ని ఆన్ చేసింది.

"ఆ స్విచ్ యేమిటి?"

"అది ఆన్ చేసి వుంటే, యే దొంగయినా నగల్ని తాకితే చాలు సమీపంలో వున్న పోలీసు స్టేషన్‌లో అలారమ్ బజ్జరు మ్రోగుతుంది. వెంటనే పోలీసులు యిక్కడికి వస్తారు."

"మంచి పద్ధతి!" అంది పద్మ.

"ఈ నగల విలువ కోట్లలో వుంటుందమ్మా. తర తరాల నుంచీ వచ్చిన నగలివి. అందువలన జాగ్రత్త బడాలి" అందామె.

ఇద్దరూ పై హాల్లో కూర్చున్నారు. గోడకు వేళ్ళాడు తున్న పెద్ద ఫోటోవైపు ఆమె చూపించింది.

"ఆయన నా భర్త" అందామె.

పొడుగాటి కోటు, జల్తారు కండువా, పంచ, తల పాగాలో అతడు బ్రహ్మాండంగా వున్నాడు.

"పద్మా! నేను రేపు ఊటీకి వెళ్తున్నాను. అక్కడ పెద్ద భవనం వుంది మాకు. మళ్ళా నెల తర్వాత తిరిగి వస్తాను. సరళను మరీ మరీ అడిగానని చెప్పు" అందామె.

"నౌఖర్లు యిక్కడే వుంటారా?"

"నౌఖర్లు నాతోనే వస్తారు. గూర్ఖా వాచ్ మన్ మాత్రం యిక్కడ వుంటాడు."

పద్మ నవ్వుతూ ఆమెదగ్గర సెలవు తీసుకుంది. ఇద్దరూ క్రిందకు నడిచారు. పద్మ ఆమెను కౌగలించుకొని వెళ్ళి టాక్సీలో కూర్చుంది.

రోడ్డమ్మట టాక్సీ దూసుకుపోయింది. తన హోటల్ గదికి చేరుకొందామె.

తలుపు మూసి సోఫాలో వాలిపోయింది. కుసుమ వురఫ్ పద్మ తన కర్తవ్యాన్ని గురించి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తోంది. చాలా సులభంగా అంతా చేయొచ్చు అనుకుందామె తనలో తాను.

7

కొంచెం దూరంలో టాక్సీ దిగి ఆమె సరస్వతీదేవి యింటివైపు నడిచింది.

గేటుముందు గూర్ఖా పచార్లు చేస్తున్నాడు. అతడివైపు చూసి ఆమె నవ్వింది.

"నేనొక టూరిస్టుని. మంచి పూల మొక్కలంటే నాకిష్టం. ఈ కాంపౌండ్‌లో చాలా మొక్కలున్నాయి. ఫోటోలు తీసుకోవచ్చా?" అడిగిందామె.

అతడు వేలితో మీసాన్ని దువ్వాడు.

"అమ్మ యింట్లో లేరు. ఊరికి వెళ్ళారు" అన్నాడతను.

"ఆ పనికి అమ్మ అక్కరలేదు. నువ్వు నాతో తోటలోకి రా. ఫోటోలు తీసి వెళ్ళిపోతాను" అందామె.

అతడు కాస్సేపు ఆలోచించాడు.

"లోపలకు పదండి!"

ఆమె లోపలకు నడిచింది. వెనకనే వచ్చాడతను. ఆమె కెమరాతో ఫోటోలు తీస్తూ పోర్టికో కిందకు నడిచింది.

నలువైపులా చూసింది. ఎవ్వరూ యెక్కడా లేరు. వరండా మెట్టుమీద ఆమె కూర్చుంది. ఫ్లాస్కును తెర్చి గ్లాసులో టీ పోసి అతడికిచ్చింది.

"మీరు తాగండమ్మా."

"నే నింతకు ముందు తాగాను" అందామె.

గ్లాసును అందుకొని అతడు గడగడ తాగేశాడు. గ్లాసులో మళ్ళా టీ పోసిందామె. అది కూడా తాగి అతడు మెట్టుమీద కూర్చున్నాడు. గ్లాసు అతడి చేతిలోంచి కింద పడింది.

వరండామీద అతడు వాలిపోయాడు. మరుక్షణంలో అతడు నిద్రపోయాడు.

కిందపడిన గ్లాసును ఆమె ఫ్లాస్కు మూతగా పెట్టి బిగించింది.

కొంతసేపు ఆమె అక్కడ నిలబడి, అన్నివైపులా చూసింది.

గూర్ఖా మరో గంటదాకా లేవడు. ఈలోపల తన పని పూర్తిచేయాలి!

వరండామీదకు ఆమె నడిచింది. ముందు గుమ్మం తలు

పుకు రెండు తాళాలు వేయబడినాయి. ఆమె స్కెలిటన్ కీని బయటకు తీసింది. రెండు నిమిషాల్లో రెండు తాళాలనూ తెర్చింది.

లోపలకు వెళ్ళి తలుపు మూసుకుంది. మేడ మెట్లెక్కి పైకి వెళ్ళింది.

పడగ్గది తలుపుకు తాళం వేయబడింది.

కాస్సేపు పాటుబడి ఆమె తాళాన్ని తెర్చింది.

లోపలకు వెళ్ళింది. గాడ్రెజ్ బీరువాకు తాళం వేయబడి వుంది. పరుపు కిందనుంచి సరస్వతీదేవి తాళం చెవులగుత్తి తీయడం ఆమెకు గుర్తొచ్చింది.

పరుపుకింద వెతికిందామె. లక్కీ. తాళం చెవులగుత్తి దొరికింది.

వేగంగా ఆమె గాడ్రెజ్ బీరువాను తెర్చింది. పైనున్న అలారమ్ స్విచ్‌ని ఆఫ్ చేసింది.

అక్కడున్న నగలవైపు ఆశ్చర్యంతో చూసింది. తన బాగ్‌లో నగలను పడేసుకుంది. బీరువా ఖాళీ అయింది. అడుగు అరలో వున్న నోట్లకట్టలను ఆమె బాగ్‌లో పడేసుకుని జిప్పర్స్ మూసేసింది. ఆన్ చేసి అలారమ్ స్విచ్‌ని ఆమె గుడ్డతో తుడిచేసింది. గాడ్రెజ్ బీరువాను మూసి తాళం వేసింది. తాళంచెవుల గుత్తిని పరుపుకింద పెట్టేసింది.

పడగదికి తాళంవేసి ఆమె బాగ్‌తో కిందకు దిగింది. కెమెరా, ఫ్లాస్కు, బాగ్ ఆమె టూరిస్టులా కనిపిస్తోంది.

ముందు తలుపు తెర్చి ఆమె వరండామీదకు జరిగింది. ఉలిక్కిపడింది. గుండె శరవేగంగా కొట్టుకోసాగింది.

వరండామీదకు వాలి పడుకున్న గూర్ఖావైపు ఒక

పోలీసు సార్జంటు వంగి చూస్తున్నాడు.

"హలో! అతడిని లేపొద్దు!" అరిచిందామె.

"ఏమైందితనికి?"

"పదిహేను నిమిషాల క్రితం డాక్టర్ ఇంజక్షన్ యిచ్చి వెళ్ళాడు. గంటసేపు అలా పడుకోమన్నాడు. లేచాక హాట్ కాఫీ యిమ్మన్నాడు. అందుకే ఫ్లాస్కు పట్టుకెళుతున్నాను" అందామె.

"ప్రతిరోజూ యీ యింటివైపు ఓసారి చూడమని నాకు ఆర్డర్లు వచ్చాయి. అందుకని వచ్చాను" అన్నాడతను.

"తప్పక చూడండి. వెళ్ళేదాకా అత్తయ్య రాదు. ఇవాళ సాయంత్రం నేను కూడా ఊరికి వెళ్ళిపోతున్నాను" అందామె.

"ఊరికి వెళ్ళాక మీ అత్తయ్యతో చెప్పండి, సార్జంట్ సుందరం యింటిని బాగా చూస్తున్నాడని" అన్నాడతను.

"అలాగే చెప్తాను" అందామె.

సార్జంటు సుందరం ఆమెకు నమస్కరించి వెళ్ళిపోయాడు.

అతడు పోయిన కొంతసేపటికి ఆమె వడి వడిగా గేటువైపు నడిచింది. గేటు దాటి రోడ్డమ్మట వెళ్ళిపోయింది.

నాలుగుసార్లు వాహనాలుమారి ఆమె తన హోటల్‌కు చేరుకుంది.

8

కుసుమ తన కారును వేగంగా రోడ్డమ్మట పోనిస్తోంది. లైటు సిగ్నల్ కోసం జంక్షన్‌లో కారు

ఆపింది.

ఎడంవైపున పేవ్ మెంటుమీద నిలబడిన వ్యక్తి కేసి చూసింది. మాసిన పాంటు. కాలి జోళ్ళు తెగు న్నాయి.

"గోపాల్!" అందామె.

అతడు తటాలున కారువైపు పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

"నువ్వా, రాధికా!" అన్నాడు.

ఆమె అసలు పేరు రాధికని కొందరికే తెలుసు!

"ఎక్కు!" అందామె.

అతడు ముందు సీటుమీద కూర్చోబోయాడు.

"వెనక కూర్చో" అందామె.

అతను వెనక సీటుమీద కూర్చున్నాడు.

ఆమె కారును పోనిచ్చింది.

"ఏమిటలా వున్నావు?" అడిగిందామె.

"నా వుద్యోగం పోయింది" అన్నాడతను.

"ఎందుకు పోయింది?"

"కంపెనీ డబ్బు పదివేలు నేను రేసుల్లో పోగొట్టు కున్నాను. అది తెలిసిపోయింది. నన్ను పొమ్మన్నారు."

"ఇటీస్ ఎ పిటిఫుల్ థింగ్!" అందామె.

"నువ్వేం చేస్తున్నావు?"

"ఇంకా పెళ్ళి చేసుకోలేదు!" అందామె.

అతడు మాట్లాడలేదు.

"నీ కెంతమంది పిల్లలు?"

"ముగ్గురు. ముగ్గురూ ఆడపిల్లలే."

"ఎలా బతుకుతున్నావు?" అందామె.

"చాలా కష్టంగా వుంది" అన్నాడతను.

గేటు ముందున్న గూర్ఖా ఆమెకు సలామ్ చేశాడు.

కారును లోపలకు పోనిచ్చి పోర్టికోలో ఆమె ఆపింది.

ఆమె కిందకు దిగింది. గోపాల్ దిగి కారు పక్కనే నిలబడ్డాడు.

"కాస్సేపు ఇక్కడే వుండు. నేను రమ్మన్నాక రా!" అని ఆమె లోపలకు వెళ్ళిపోయింది.

పడగ్గదిలోకి వెళ్ళి ఆమె పరుపుమీద వెల్లకిలా వాలింది. గోపాల్ ఆమెకు జ్ఞాపకొస్తున్నాడు. ఆ నాటి గోపాల్.

అతడు తనతో తిరిగాడు. తనని ముద్దాడాడు. చివరకి పెళ్ళి చేసుకోడానికి నిరాకరించాడు.

"నీది తక్కువ కులం!" అన్నాడతను.

"అది నీకు మొదటినుంచీ తెలుసుగా?" అందామె.

"అమ్మా, నాన్నా ఒప్పుకోరు!"

"నీకు నచ్చకపోతే తలిదండ్రులకు నచ్చదంటావు? ఈ నాడు చాలామంది చేసేది అదే."

"రాధికా! నన్ను మర్చిపో!" అన్నాడతను.

అతడిని మర్చిపోయింది. ఐదేళ్ళ తర్వాత గోపాల్ తనకు కనిపించాడు.

ఒకప్పుడు అతను మోటర్ బైక్ మీద హుషారుగా పోతూవుండేవాడు. ఇప్పుడు అదంతా ఎగిరిపోయింది.

"లీలా!" పిల్చిందామె.

పనిమనిషి వచ్చింది.

"పోర్టికోలో గోపాల్ అనే వ్యక్తి వుంటాడు. అతడిని ఇక్కడకు రమ్మను" అందామె.

"ఈ గదిలోకా?"

ఆమె తలాడించింది.

లీలా మెట్లు దిగి కిందకు వెళ్ళింది.

కాస్సేపట్లో గోపాల్ పైకి వచ్చాడు.

పడగ్గది గుమ్మంలో నిలబడ్డాడు.

"లోపలకు రా!" అందామె.

అతడు లోపలకు వెళ్ళాడు. మంచానికి దూరంగా నిలబడి వుండిపోయాడు.

ఆమె లేచి పరుపుమీద కూర్చుంది.

"మరో ఉద్యోగం కోసం వెతుకు!" అందామె.

"ఎవ్వరూ ఉద్యోగం యివ్వడం లేదు," అన్నాడతను.

"ఒకప్పుడు నువ్వు చాలా గర్వంగా మాట్లాడేవాడవు" అందామె.

ఆమెవంక అతడు బాధతో చూశాడు.

"అదంతా నాకు జ్ఞాపకం చేయకు!"

"నేను ఉద్యోగం యిస్తాను, చేస్తావా?" ప్రశ్నించిందామె.

"ఎందుకు చేయను?"

"జీతం ఎంత కావాలి?"

"జీతం ఇంత కావాలని అడిగే స్థితిలో నేను లేను. ఎంతిచ్చినా చేస్తాను" అన్నాడతను.

"నెలకు నీకు వెయ్యి రూపాయలు ఇస్తాను."

"చాలా థాంక్స్! నా భార్యా, పిల్లలు యిటుపైన బతుకుతారు" అన్నాడు గోపాల్.

ఆమె అతడివైపు చూసింది.

"నువ్వు నా పెర్సనల్ నౌఖరుగా వుంటావు. సెక్రటరీ అని లోకానికి చెప్పుకోవచ్చు."

అతను తలాడించాడు.

"అక్కడ నా బాత్ రూమ్ స్లిప్పర్సు వుంటాయి

పట్రా" అందామె.

అతడు వెళ్ళి స్లిప్పర్స్ తెచ్చి ఆమె ముందు పెట్టాడు.

స్లిప్పర్లను ఆమె ధరించింది.

"ఈ జోళ్ళు పట్టుకెళ్ళి అక్కడ పెట్టు" అందామె.

ఆమె విడిచిన లెదర్ జోళ్ళను అతడు పట్టుకెళ్ళి అలమారు కింద అరలో పెట్టాడు.

"నేను గది బయట వుంటాను. కావలిస్తే పిలవండి" అన్నాడతను వినయంగా.

"వెళ్ళు" అందామె.

ఒకప్పుడు అతడు తనని హీనంగా చూశాడు. తనది తక్కువ కులం! తను వినిరే మెతుకులు ఏరుకుతినే సితిలో వున్నాడు గోపాల్. చెత్త పనులన్నీ అతిడిచేత చేయించి అతడి కులం పెద్దదికాదని తను రుజువు చేయాలి!

"గోపాల్" పిల్చిందామె.

అతడు గదిలోకొచ్చాడు.

"చెప్పండమ్మా" అన్నాడతను.

"అమ్మా గిమ్మా అని నాతో మాట్లాడొద్దు. మునపటి లాగే మాట్లాడు" అందామె.

"నాకు జీతం ఇచ్చే వ్యక్తికి నేను మర్యాద ఇవ్వాలి. 'నువ్వు' అని సంబోధిస్తే బాగోదు" అన్నాడతను.

"ఎవరికెలా వున్నా, నాకు బాగానే వుంటుంది."

"అయితే చెప్పు ఏం కావాలో."

"బాత్‌రూమ్‌లో గుడ్డలున్నాయి. అవన్నీ మూటగట్టి స్టార్ లాండ్రీలో ఇచ్చిరా."

అతడు బాత్ రూమ్ లోకి వెళ్ళాడు. కాస్సేపట్లో మూట బట్టుకొని బయటకు నడిచాడు.

బయటకు పోతున్న అతడిని చూసి ఆమె వ్యంగ్యంగా నవ్వింది.

9

కరుపయ్య చెట్టియార్ లైన్స్ క్లబ్ మీటింగులో రాధికను కల్సుకున్నాడు. ఆమె అందం, సంస్కారం, మాట్లాడే తీరు అతడిని బాగా ఆకర్షించాయి.

తన పేరు సుమిత్రని ఆమె అతడితో చెప్పింది. తన ఫోన్ నంబరిచ్చింది.

వారం రోజులు తిరిగేలోపల కరుపయ్య చెట్టియార్ ఆమెకు ఫోన్ చేశాడు.

"రేపు మీరు ఫ్రీగా వుంటారా?"

"ఎన్నింటికి?"

"రాత్రి ఎనిమిదింటికి!"

"ఏమిటి సంగతి?"

"నా బర్త్ డే పార్టీ రాత్రంతా వుంటుంది. మీరు వస్తే సంతోషిస్తాను. మీకు కావలసినపుడు మీరు వెళ్ళిపోవచ్చు" అన్నాడతను.

"తప్పక వస్తాను."

"ఒక్క విషయం మీరు ప్రెజెంట్లు పట్టూకూడదు. నాకు కావలసింది మీ స్నేహం, బహుమతులు కావు."

"అలాగే లెండి" అని ఆమె తీయగా నవ్వింది.

మర్నాడు ఎనిమిదింటికి ఆమె కరుపయ్య చెట్టియార్ భవనానికి చేరుకుంది. తెల్లటి భవనం రంగు రంగుల ఎలక్ట్రిక్ లైట్లతో ప్రకాశిస్తోంది.

కేలాది అతిథులు అక్కడ గుమిగూడారు. ఎవ్వరూ ప్రెజెంట్లు పట్టూలేదని ఆమె చూసింది.

కారు దిగగానే కరుపయ్య చెట్టియార్ స్వయంగా

ఆమెను ఆహ్వానించాడు. హాల్లోకి తీసుకెళ్ళి కూర్చొ బెట్టాడు.

ఆమె యిటూ అటూ చూసింది. పేరు పొందిన ప్రముఖులు ఎందరో తను కూర్చున్న వరుసలో వున్నారు.

తన ముందు నుంచి వెళ్తూన్న గవర్రాజును చూసి ఆమె ముఖాన్ని మరోవైపుకు తిప్పుకుంది. ఆమెకేసి చూసి అతడు ఆగాడు.

"హలో, మిస్ కుసుమ్!" అన్నాడతను.

అతడివైపు ఆమె ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటిస్తూ చూసింది.

"మిస్ కుసుమ!" అన్నాడతను మళ్ళీ.

"ఆమె ఎక్కడుందో నాకు తెలియదు" అందామె.

ఆమె వేషం బాగా మారింది. మాటకూడా మారింది. ఆమె పక్క కుర్చీలో అతడు కూర్చున్నాడు.

"నన్ను తెలియనట్లు నటించకు. నీ కోసమే నేను వెతుకున్నాను. నన్ను మోసగించినవాళ్ళు పారిపోలేరు. నా కబంధ హస్తాల్లో వాళ్ళు యిరుక్కుపోతారు" అన్నాడతను.

హేండ్ బాగ్ లోని అద్దంతీసి లిప్ స్టిక్ పులుముకుంటూ ఆమె వుండిపోయింది.

"నీకే నేను చెప్తూంట" అన్నాడతను.

అప్పుడే కరుపయ్య అటువచ్చాడు.

"ఎమ్.జి. రాజుగారూ, మిసెస్ సుమిత్రను కల్సుకోండి! ఫైన్ లేడీ" అన్నాడు కరుపయ్య.

గవర్రాజుకు ఆమె నమస్కరించింది.

"మీ సీట్ నంబరు 80" అన్నాడు కరుపయ్య.

గవర్రాజు అటువైపు నడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

సుమిత్రకూ, కుసుమకూ ఎంత పోలిక! కాని కరుపయ్య

ఆమె సుమిత్ర అన్నాడు. ఆమె కుసుమ కాదు. తను పొరబడి వుండొచ్చు, అనుకున్నాడు గజరాజు.

పెద్ద చాండిలియర్స్ ప్రకాశవంతంగా హాల్లో వెల్లుతున్నాయి.

డయాస్ మీద నిలబడి పెద్ద కేక్‌ను కరుపయ్య చెట్టియార్ కోశాడు. అతడి భార్య పక్కనే వుంది. కుటుంబ సభ్యులు కొందరు డయాస్ మీద నిలబడ్డారు.

ఎదురుగా కూర్చున్న వాళ్ళందరూ "హేపీ బర్త్ డే!" "మెనీ హేపీ రిటర్న్ అఫ్ ది డే" అని అరిచారు.

హాల్లో యూనిఫామ్స్‌లో వున్న బట్లర్లు తిరుగుతున్నారు. అతిథులకు స్వీట్స్, హాట్స్, కూల్ డ్రింక్స్, బీర్, విస్కీ వగైరా యిస్తున్నారు.

సుమిత్ర డయాస్ మీదున్న కరుపయ్య భార్యవైపు చూసింది. ఆమె ధరించిన డైమండ్ నెక్లేసు తళతళ మెరుస్తోంది. దాని విలువ కోటి రూపాయలుపైన వుంటుంది.

డయాస్ మీదనుంచి కరుపయ్య చెట్టియార్ కిందకు దిగాడు. అతడి భార్య పైకి వెళ్ళిపోయింది. ఆమె చదువుకున్న స్త్రీ కాదు. కేక్ కోసేటప్పుడు మాత్రం భర్త పక్కనుండి, అది పూర్తవగానే ఆమె తన గదికి వెళ్ళిపోయింది.

విశాలమైన హాల్లో అతిథులు చిన్న గ్రూప్స్‌లో కూర్చుని తాగుతున్నారు, తింటున్నారు.

పదింటికల్లా చాలామంది వెళ్ళిపోయారు. తాగుడు మీద ఆసక్తి వున్న వాళ్ళు మాత్రం హాల్లో వున్నారు. కరుపయ్య బర్త్‌డే నాడు స్కాచ్ విస్కీ గంగానదిలా రాత్రంతా ప్రవహిస్తూనే వుంటుంది. అయిపోయిందన్న

మాట యెక్కడా వినబడదు.

కరుపయ్యా చెట్టియార్ ఆ రోజున తప్ప తాగుతూ వుంటాడు.

నిషాలో గవర్రాజు సుమిత్ర కూర్చున్న చోటకు వచ్చాడు. కరుపయ్యా సుమిత్ర పక్కనే వున్నాడు.

"ఈమె పేరు కుసుమ, సుమిత్ర కాదు" అన్నాడు గవర్రాజు.

"మీ బర్త్‌డే పార్టీలో ఎక్కువ తాగి ఎవరు ఎవరో తెలుసుకోలేని స్థితిలో వుంటారు అతిథులు" అంది సుమిత్ర నవ్వుతూ.

ఆమె జోక్‌కు కరుపయ్యా నవ్వాడు. మరి కొందరు పక్కన నవ్వారు. స్కాచ్ విస్కీ ప్రభావంలో అతి సామాన్యమైన జోక్ కూడా అటంబాంబులా పేలుంది!

గవర్రాజు తూలుతున్నాడు. గిర్రున తిరిగి అతడు ఒక కుర్చీలో పడ్డాడు.

"ఎవరు ఎవరో నాకు తెలుసు!" అన్నాడతను.

"నేనెవరు?" అన్నాడు కరుపయ్యా చెట్టియార్.

"అవర్ డియర్ హోస్టు! నేను యెక్కువగా తాగ లేదు. ఇంకా యెంతో తాగాలి!" అన్నాడు గవర్రాజు.

కరుపయ్యా బట్లెర్ని పిలిచాడు.

"ఆయనకు యింకా విస్కీ పొయ్యి. పడుకుంటాడు" అన్నాడతను.

"యస్సార్" అని బట్లర్ వెళ్ళిపోయాడు.

కరుపయ్యా మెల్లిగా సుమిత్ర చెయ్యిని పట్టుకున్నాడు. ఆమె కళ్ళలోకి ఆశతో చూశాడు.

"మీ కళ్ళు చాలా అందంగా వున్నాయి" అన్నా

డతను.

ఆమె నవ్వింది. తేనె కురుస్తున్నట్లుంది ఆమె నవ్వు.

“మీతో యేకాంతంగా మాట్లాడాలి. పైకి వెళ్దాం పదండి” అన్నాడు కరుపయ్యా చెట్టియార్.

కరుపయ్యా పొట్టిగా, నల్లగా, లావుగా వున్నాడు. అతడు వేసుకున్న షార్క్ స్కిన్ సూటు లైట్ల కాంతిలో మెరిసిపోతోంది.

“పదండి” అందామె.

10

విశాలమైన హాల్లో యెవ్వరూ లేరు. లైట్లు షాండిలియర్స్ వెలుగుతున్నాయి. ఎన్నో కిటికీలు వున్నాయి.

కరుపయ్యా చెట్టియార్ ఆమెను ఒక కిటికీ దగ్గరకు తీసుకెళ్ళాడు. ఎదురుగా వుంది అడ్యార్ నది. చంద్ర కాంతిలో నదిని చూస్తూంటే హాయిగా వుంది. నది సముద్రంలో కలవడానికి తొందరపడుతున్నట్లు ప్రవహిస్తోంది.

నది అవతల ఒడ్డున అశోకా చెట్లు పొడుగ్గా కనిపిస్తున్నాయి.

“సుమిత్రా, ఇటుపైన మీరు మీరని మీతో మాట్లాడను” అన్నాడతను.

“ఏకవచనంతో మాట్లాడితే నేనెంతో సంతోషిస్తాను” అందామె.

అమాంతంగా అతడామెను కౌగలించుకుని, పెదిమల మీద ముద్దెట్టుకున్నాడు.

“నీమీద నాకుండే ప్రేమను మరో విధంగా నేను చూపించలేను” అన్నాడతను ఉద్రేకంతో.

“మీరు మీ భార్యకు అన్యాయం చేయడం మంచిది కాదు” అందామె.

"క్షయ రోగంతో ఆమె బాధపడ్తోంది. నాకెందుకూ ఉపయోగపడదు. ఎక్కువ కాలం బతకదని డాక్టర్లు అంటున్నారు" అన్నాడతను.

ఆమె విని వూరుకుంది.

"సుమిత్రా, తాతగారి డైమండ్ నెక్లెసును నువ్వు చూశావా?" అడిగాడతను.

"చూపిస్తే చూస్తాను" అందామె.

అద్దాల అలమారా వైపు అతడామెను తీసుకెళ్ళాడు, లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. లైట్ల కాంతిలో డైమండ్ నెక్లెసు అఖండంగా ప్రకాశిస్తోంది.

"దాని వెల ప్రస్తుతం కోటిరూపాయిలుపైన వుంటుంది. తాతగారు దీన్ని యిరవై ఐదు వేలిచ్చి ఆ రోజుల్లో కొన్నారు. ఇప్పుడు విలువ పెరిగింది" అన్నాడతను.

"ఇంత ఖరీదైన నెక్లెసు వున్నప్పుడు మీరు జాగ్రత్తగా వుండాలి" అందామె.

అతడు వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు.

"నా దగ్గర యిద్దరు గూర్ఖాలు యిరవై యేళ్ళనుంచి పని చేస్తున్నారు. వాళ్ళు రాత్రిళ్ళు కాపలా కాస్తూ వుంటారు. ఎవరేనా కాంపౌండులోకి అడుగు పెడ్తే వాళ్ళ చేతుల్లో చావవలసిందే" అన్నాడు కరుపయ్యా చెట్టియార్.

"గూర్ఖాలున్నంతకాలం మీకు భయం లేదు" అందామె.

ఇద్దరూ వుయ్యాలలో కూర్చున్నారు.

వుయ్యాల మెల్లిగా వూగుతోంది.

"సుమిత్రా, రేపు నేను కాశ్మీర్ వెళ్తున్నాను. పదిహేను రోజులు అక్కడుండి వస్తాను" అన్నాడతను.

"ఇంట్లో యెవ్వరూ వుండరా?"

"నా చుట్టాలు కింద భాగంలో వుంటారు. పైన యెవ్వరూ వుండరు" అన్నాడతను.

"మీ భార్య?"

"ఆమెకోసమే నేను కాశ్మీర్ వెళ్తూంట. అక్కడ ఆమె ఆరోగ్యం బాగుపడొచ్చని డాక్టర్లు అంటున్నారు" అన్నాడతను.

"భార్యకు ఆ మాత్రం సేవచేస్తున్నందుకు మిమ్మల్ని నేను మెచ్చుకుంటున్నాను" అందామె.

అతడామె చెయ్యిని పట్టుకున్నాడు.

"సుమిత్రా, నా భార్య పోయాక నేను నిన్ను పెళ్ళాడదల్చాను" అన్నాడతను.

"ఆ పరిస్థితి ఆసన్నమయినపుడు చూద్దాం" అందామె.

11

ఆమె కారును పోనిస్తోంది. పక్కనే కూర్చుని వున్నాడు గోపాల్. అతడు విచారవదనంతో వున్నాడు.

"ఎందుకలా వున్నావు?" అడిగింది రాధిక.

"నా భార్య, పిల్లలు మరణించారు" అన్నాడతను.

"అదెలా జరిగింది?"

"నాకు ఉద్యోగం వచ్చిందని ఆమెకు తెలియదు. నేను యింటికి వెళ్ళేసరికి వాళ్ళు మరణించి వున్నారు. ఈ చీటీని ఆమె నాకోసం రాసిపెట్టింది" అని ఒక చీటీని అతడామెకిచ్చాడు.

రాధిక చీటీని చదివింది.

"వెరీ ట్రాజిక్! ఎన్నిరోజులనుంచో నీకూ, నీ పిల్లలకూ తిండిలేదు" అందామె.

"అందుకే నీ చెప్పులు మోయడానికి నేను సిద్ధపడ్డాను" అన్నాడతను.

"ఇప్పుడు ఏం చేస్తావు?" అడిగిందామె.

"నాకే తెలియదు" అన్నాడతను.

అతడి చేయిని ఆమె పట్టుకుంది.

"గోపాల్, నిన్ను గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నాను. నీకోసం పెళ్ళికూడా మానేశాను. నువ్వు నన్ను ప్రేమించగలవా?" అందామె.

"నీకు జవాబు కావాలా?" అన్నాడతను.

"కావాలి" అందామె.

"అయితే కారును వెంటనే ఆపు!"

ఒక చెట్టుకింద ఆమె కారును ఆపింది.

"రాధికా, నిన్ను పెళ్ళాడలేకపోయినందుకు నేను చాలా బాధపడ్డాను. నా తలిదండ్రులను నేను ఎదిరించలేకపోయాను. అది నా బలహీనత. కాని నిన్ను నేను ప్రేమిస్తూనే వున్నాను" అన్నాడతను.

ఇద్దరూ బలంగా కౌగలించుకున్నారు. ఆమె ఎర్రటి పెదిమలను అతను ముద్దాడాడు. వేళ్ళతో ఆప్యాయంగా ఆమె జుత్తును నిమిరాడు.

"రాధికా, ఐ లవ్ యూ" అన్నాడతను.

"నిన్ను తప్ప మరెవర్నీ నేను ప్రేమించలేను" అందామె.

"మనం పెళ్ళి చేసుకుందాం" అన్నాడతడు.

"ఆటుపైన కాశ్మీర్ పోదాం. ఒక యిల్లు కొనుక్కుని అక్కడే వుండిపోదాం" అందామె.

"నీ యిష్టం" అన్నాడతను.

ఆమె ఆప్యాయంగా అతడి ఒళ్లోకి ఒరిగిపోయింది.

"లవ్ మి గోపాల్, లవ్ మి!" అందామె.

12

కాంపౌండ్ వాల్ పక్కనే ఆమె జీప్‌ను ఆపింది. కిందకు దిగింది. వెనుక కూర్చున్న యిద్దరు యువతులు కిందకు దిగారు.

సుమిత్ర వాళ్ళ వంక చూసింది.

“కాంపౌండులోకి వచ్చిన వాళ్ళను ఆ గూర్ఖాలు చంపేస్తారు. గోడదూకి అటువైపు వెళ్ళండి. మీరిద్దరూ వాళ్ళకు లొంగిపోండి. వాళ్ళను కదలకుండా చేయండి” అందామె.

“వాళ్ళు మమ్మల్ని చంపుతారేమో!” అందో యువతి.

“వాళ్ళు మిమ్మల్ని చంపరు. నేపాల్ నుంచి ఆ గూర్ఖాలు యిక్కడకు వచ్చారు. మూడేళ్ళు దాటినా వాళ్ళింకా నేపాల్‌కు పోలేదు. ఆడదాన్ని చూడగానే వాళ్ళు లొంగిపోతారు” అందామె.

ఇద్దరు యువతులూ కాంపౌండ్ వాల్ యెక్కారు. అటువైపుకు దూకారు.

రెండు టార్చిలైట్ల కాంతి వాళ్ళ మీద పడింది. గూర్ఖాలు పరుగెత్తుకొచ్చారు యువతులవైపు.

“ఎవరు మీరు?”

“ఒక కుక్క మమ్మల్ని తరుముకొస్తోంది. దిక్కులేక గోడదూకి యిక్కడ పడ్డాం” అందో యువతి.

యువతులిద్దరూ అందంగా వున్నారు.

“మీరు భోజనం చేశారా?” అడిగాడు ఒక గూర్ఖా.

“లేదు” అంది ఒక యువతి.

“పదండి, మా ఇంటికెళ్ళి భోజనం చేద్దాం” అన్నాడు రెండో గూర్ఖా.

ఇద్దరు వనితలూ గూర్ఖాలతో వెళ్ళిపోయారు.

గోడమీద కూర్చున్న సుమిత్ర యిదంతా గమనించింది.

కాంపౌండులో ఎవ్వరూ లేరు. భవనం కిందభాగంలో లైట్లు లేవు. అక్కడుండేవాళ్ళు నిద్రపోయి వుండాలి!

సుమిత్ర అటువైపుకు చూసింది. మేడమీద దాకా వుడ్ క్రోజన్ తీగలు వున్నాయి. తీగల్ని పట్టుకుని ఆమె చూసింది. తన బరువును ఆ తీగలు ఓర్చుకోగలవని ఆమె గ్రహించింది.

తీగల్ని పట్టుకుని మెల్లిగా పై డాబామీదకు ఆమె వెళ్ళింది.

ఇంట్లోకి వెళ్ళాలి! పాకెట్ డ్రిల్లింగ్ మిషన్‌తో ఆమె తలుపులో చిల్లు చేసింది. చెయ్యి దూర్చి గడియలు తీసేసింది. మెల్లిగా మేడమీదకు ఆమె చేరుకుంది.

పెద్ద హాలు. వజ్రాల నెక్లెసు లైట్ల కాంతిలో మెరుస్తోంది. తలుపును పక్కకు తోసి ఆమె నెక్లెసును తీసుకుంది. తలుపును మూసేసింది.

ఆమె వేగంగా డాబామీదకు నడిచింది. వుడ్ క్రోజెన్ తీగలు పట్టుకుని ఆమె కిందకు జారింది.

గబగబా ఆమె ప్రహారీ గోడ వంక పరుగెత్తింది. మెల్లిగా గోడపైకి యెక్కింది.

ఎక్కడా గూర్ఖాలు లేరు!

గోడమీద కూర్చుని ఆమె క్షణకాలం ఆలోచించింది. ఆ వేశ్యలిద్దరకూ డబ్బును ఆమె ముందే యిచ్చేసింది. వాళ్ళను గురించి తను బెంగపెట్టుకోవలసిన అవసరంలేదు.

గూర్ఖాలు వదలగానే ఆ వేశ్యలు వాళ్ళ ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోతారు.

సుమిత్ర కిందకు చూసింది. జీపులో కూర్చుంది.

జీపును విజయవంతంగా తన యింటివైపు పోనిచ్చింది.

పోర్టికోలో జీపు ఆపి దిగిందామె. ఆమె చేతిలో వున్న బాగ్ ను గోపాల్ అందుకొన్నాడు. అతడు జిప్పర్స్ తెరవబోయాడు.

"తెరవద్దు!" అందామె.

అతడు తెరవడం మానేశాడు. అతడి చేతిలోని బాగ్ తీసుకొని ఆమె గబగబా తన గదివైపు నడిచింది.

13

మర్నాడు పొద్దుటే గోపాల్, రాధిక విమానంలో ఢిల్లీకి ప్రయాణం చేస్తున్నారు. ఇద్దరూ పక్క పక్కనే కూర్చున్నారు.

గోపాల్ ఆమె చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

"రాధికా! ఇంత డబ్బు నీకెలా వచ్చింది?" అడిగాడతను.

"దురాశలో కొట్టుకునేవాళ్ళను నేను తెలివిగా వుపయోగించుకున్నాను" అందామె.

"నా కర్థంకాలేదు" అన్నాడతను.

"ఆనెస్టు మనిషిని యీ లోకంలో యెవ్వరూ మోసగించలేరు. అత్యాశ వున్నవాళ్ళను మోసగించవచ్చు" అందామె.

గోపాల్ నవ్వి వూరుకున్నాడు.

ప్లేన్ ఢిల్లీ చేరుకొంది. మరో ప్లేన్ లో వాళ్ళు కాశ్మీర్ కి ప్రయాణం చేశారు.

పర్వతప్రదేశంమీదనుంచి విమానం ఆకాశంలో యెగురుతోంది. చాలా చలిగా వుంది. రాధిక, గోపాల్ స్వెట్టర్లు ధరించారు.

"ఇటుపైన యింతవరకూ నువ్వు చేసినదానికి స్వస్తి చెప్పాలి" అన్నాడు గోపాల్.

"ఇటుపైన నువ్వు నా పక్కనుంటే చాలు. నేను అంతా వదిలేస్తాను" అందామె.

అతడామెను ఆప్యాయంగా కౌగలించుకొన్నాడు.

"రాధికా! నువ్వు నా ప్రాణం" అన్నాడతను.

"అదెప్పుడు తెల్సుకొన్నావు?" అందామె.

"నువ్వు దూరమైనాక" అన్నాడతను.

శ్రీనగర్ ఏర్‌పోర్టులో విమానం దిగింది. గోపాల్, రాధిక కిందకు దిగారు.

"ఇక్కడ అఖండంగా వుంది" అందామె.

"ఇక్కడే శాశ్వతంగా వుండిపోదాం" అన్నాడతను.

"నీ ఇష్టం గోపాల్" అందామె.

ఇద్దరూ బయటకు నడిచి టాక్సీ ఎక్కారు.

"హోటల్ కాశ్మీర్" అన్నాడు గోపాల్.

టాక్సీ శరవేగంగా రోడ్డుమ్మట దూసుకుపోయింది.

అతడామె చెయ్యిని ఆప్యాయంగా పట్టుకొన్నాడు.

"రాధికా! ఐ లవ్ యూ!" అన్నాడతను.

"గోపాల్! ఐ లవ్ యూ!" అందామె.

ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని ఇదరూ ఆనందంతో తిలకించసాగారు. టాక్సీ వేగంగా వెళ్ళిపోతోంది.

—: అయిపోయింది :—